

rige Gang tillod mig at svare det ærede Medlem fra Randers, da han udtalte sig om midlertidige Finanslove og fremsatte Anskuelser, som ogsaa efter min Mening vare fuldstændig urigtige, var det, fordi jeg nødig ved den Behandling vilde have ogsaa dette Spørgsmaal indblandet i Debatten, da vi nemlig derved kunde komme til at blande for Meget sammen i den Gryde, da vi nemlig foruden Udbringingsforlagene havde Spørgsmaalet om Fremsettelse af Tillægsbevillingslove og deslige for til Behandling. Nu er der undrede forskellige Debatter fra forskellige Sider fremkommet Betragtninger, som efter min Mening ere ubesindige og overfladiske, over hvad midlertidige Finanslove skulde bruges til. Der er nu kommet en omhyggelig udarbejdet og gjenomtænkt Fremstilling fra min ærede Kollega fra Stege (Vojfen). Jeg er overbevist om, at den høitæredes Formands Bemærkning ikke er saaledes at forstaa, at der deri skulde være nogen som helst Hindring for ærede Medlemmer af Regjeringen eller Thinget til at indbegaa det ærede Medlems Grundbetragtning af Sagen. Jeg forstaaer den ærede Formand saaledes, at han ønsker Forhandlingen derom holdt indenfor en vis Begrænsning, men ikke saaledes — det tror jeg ogsaa, at den ærede Formand udtrykkelig sagde —, at det herester skal falde noget æret Medlem ind at sige, at, naar han ikke har forsøgt at indbegaa det ærede Medlem fra Stege, er det, fordi Formandens Udtalelse har lagt ham Hindring veien derved. Jeg opfatter den høitæredes Formands Udtalelse utvivlsomt rigtigt, at deri ikke ligger nogen som helst Hindring for ærede Medlemmer til at fremkomme med andre Fortolkninger. Den Fortolkning, som det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) altid har paa rebe Haand med Hensyn til saadanne Sager, er det jo ikke værd at opholde sig ved. Hans Fortolkning er gjerne den, at, naar Nogen har Magten, saa kan det ikke hjælpe at opstille, hvad der er Ret, thi saa kunne de jo gjøre, hvad de ville, og saa kan man siden angribe dem. Dette er i Korthed den ærede Talers Logik med Hensyn til saadanne Forhold; de have jo Magten til at overskrive Loven; og saa er det ikke værd at diskutere derom, det kan man gjøre bagfter. Men det er jo ikke paa dette Grundlag, at vi tale her. Det er Spørgsmaalet om Retten og Forsaaelsen heraf, som vi her tale om, og hvis nu for Exempel en saa besynderlig Fortolkning som den, der i de sidste Dage er fremkommen i den mest servile Del af Regjeringspresen og ogsaa her i Salen, skulde

kunne forsvares og tænkes bragt til Anvendelse af nogen Regjering, saa kunde jeg forstaa, at der maaste kunde være Somme, som sagde: Nei, saa hellere stemme med Ministeriet for en endelig Finanslov. Derfor staaer ogsaa det Spørgsmaal, som her er paa Tale — hvilket ogsaa blev bemærket af den høitæredes Formand — i nogle Forbindelse med Afstemningen over Finansloven. Vi kunne formentlig ikke faae at høre enten det ærede Medlem, som sidder her i min Nærhed, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), eller det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), og, naar min ærede Sidemand (Nimestad) ikke udtaler sig, saa opfatter jeg dette paa den Maade, at han ved sin Tausshed tager en ilde anvendt Bemærkning angaaende midlertidige Finanslove, navnlig vedrørende Universitetet, som han gjorde ved en tidligere Leilighed, tilbage, en Bemærkning, som var meget ilde anbragt baade med Hensyn til sin Realitet og med Hensyn til, at den netop blev fremfat af dette ærede Medlem. Dermed er jo imidlertid ikke en juridisk Overveielse af dette Spørgsmaal udelukket, thi heldigvis have vi jo andre Jurister her i Salen, som kunne indbegaa det ærede Medlem fra Stege (Vojfen). Vi have saaledes her i Salen det ærede Medlem fra Stubbejøbing (Larsen), det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Gooß) samt flere Medlemmer, og tillige have vi jo Størstedelen af det stats- og retsvidenskabelige Fakultet her i Salen, saa at der altjaa ingen Mangel er i den Henseende. Jeg gjør disse Bemærkninger, fordi jeg, hvis der ikke bliver foresøgt nogen Indbegaaelse heraf, vil anse det for givet, at Thinget i det Hele taget tiltræder de Betragtninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem fra Stege. Iøvrigt skal jeg kun fremsætte nogle Bemærkninger, inden Finansloven bliver endelig vedtagen af dette Thing, idet jeg vil forsøge en Resignation af de Forhandlinger, gennem hvilke vi ere komne til dette Standpunkt med Hensyn til Finansloven. Jeg skal da bemærke, at det jo er konstateret, at den høitæredes Conseilspræsident ikke har kunnet give Folkethinget nogen Forklaring af, hvad der er hans Hensigt med at fortsætte den ansvarlige Ledelse af Landet; han har indskrænket sig til at sige, at det var hans Pligt at blive; men hvad iøvrigt hans Pligt er, og hvorledes det skal forstaaes, har han ikke udtalt sig om. Man har forjæves spurgt, om det var hans Pligt inod